

животни. Конетѣ не бѣха особено едри, въ ше трѣба сѣ силни и търпѣливи.

Горнята частъ на селото Зелено Дърво малко пострадна въ въ долнята изгорено много къщи, между които изгорѣ и къщата, въ която азъ ношувахъ, когато щаба на опънито се бѣше расположилъ въ селото. Погледнахъ азъ та глѣдка и неволно истрживахъ: «Какво би пакъ било, а бѣха налетели черкеситѣ прѣди три дни» свѣтна въ главата ми. Като повърнахъ бързо коня си, съ едъръ рисъ се поскохъ назадъ; по пътя срѣщамъ Маслово и Немировича Даченко, отиватъ въ Зелено Дърво.

Въ расположението на 1-та дружина сварихъ генералъ Столѣтова, сѣ въ онова развълнувано състояние. Прочее, нѣщо за удивление; на всѣяго отъ насъ това обстоятелство бѣше до нѣмай вждѣ неприятно: удържахме се повѣче отъ четире денонощия на Шибка, бихме се юнашки, а тукъ въ колко стотинъ черкеси испаждаатъ отъ позицията цѣли дружини; досадно е това, че недоброжелателитѣ на българскитѣ (безъ да взематъ въ съображение подробноститѣ) ще сѣдватъ да си кривѣжтъ устата.

Надвечеръ дойде на позицията една планинска батарея отъ 6 оръдия, сѣщата тѣзи, която участвува съ насъ въ боя при Стара Загора и Шибка; тѣзи батарея, при прѣминаването на Дунава, е командувалъ подполковникъ Стрѣлбицки, въ въ враницата, въ която плувалъ той лична паднала една неприятелска граната, която издѣвила враницата и както оръдията (двѣ въ всѣка враница съ конетѣ, хората и всичкитѣ имъ принадлежности), тѣй сѣщо и всички, които сѣ били въ нея, съ Стрѣлбицки на чело, погинале въ враницѣта на Дунава. Тѣй отъ тогазъ батареята си и останала съ шестъ оръдия. Проводиле планинската батарея въ непосредствено распорѣждане на Столѣтова, а двѣтъ 9 фунтови оръдия повикаха назадъ.

Столѣтовъ и нѣговия шабъ, а слѣдователно въ то число и азъ, се спустнахме за ношуване до самото село Стопанци и се расположихме въ плодната градина на най-крайната колиба. Разговора прѣзъ цѣлата нощъ се върта около